

Kesit

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Ocak 2018

Bir kesit ismarlamak tarihten,

Ç/alıntı:

Sonra da anlamın anlamsızlığa mahkûmiyeti...

Yine insan sarrafı bir dokunuşun,

O sesin peyderpey yükselişi:

Sesten öte bir güç;

Güçten öte deli bir araz,

Aslında mahkûm edilen insan ve Tanrı'sı

Yine gizemine yoldaş bir ıssızlık

Ve perde arkası ömrün,

Kıyımlardan geçen

O taarruzun da ayak sesi.

Hangi minvalse gökten uçuk,

Hangi suretse

İnsan kadar kaçık

Ve hangi dirayetse

Sığıldığımızdan fazlası

Sığıların arka yakası

Belki de enginlerde ölmenin gücünü aşan

Sığıda yaşamak kadar

Beyhude bir serzeniş

Yine içten

Yine yoktan var eden tek kudret.

İçerlese de zaman zaman insan

Doldukça kabrinden evvel

Yüreğine isyan,

Deli fışek bir terennüm

Marifet bellemiş bir kez ihaneti,

Aşkı heba etmiş kininden

Akıttığı kirine bile yabancı

İçindeki fitrat,

En deli mızrap işte

Boykot ettiğine biat
Bir de körelmeyi sehven sahiplenmişse.

Kayıtlarda olmayan bir taarruz
Edinilesi bir kudreti
Yaftalarken insanüstü bir güce
Sırnaşık bir gülümseme ile
Dokunması an itibari ve
Uzağında zamanın;
Tırsan kendi gölgesinden
Hangi insan değil ki
Derlediğine dertlenip
Yan yatan kibrinde kinaye zaman zaman:
Edinilesi güçten bile öte
Nefretin bileşkesi haset yüklü
Bir söylencede insanlığın manası.

Arş-ı alaya çıkan koca bir coğrafya
İnsanın bekası
Hanidir dilinde zehir,
Gölgesinde ihanet
Yüreğinde bitimsiz kibir ve bitimine
Saniyeler kala ömrün
Etmeyi unuttuğu tövbe:
Makberinde yosun tutan günahların
Bedeline erişen bir cürümden bile
Çok öte,
Asılsız sevgiyi ihbar eden
Meleklerden bile utanmayı ertelemişken
İnsan ve zafiyeti...

Belli ki götürecektir cebinde kefenin
Ar damarı çatlasa bile
Korkusuzca harcarken zamanı biteviye.
Keşke gönül gözünden alsaydım nasibimi,
Demeyi hor gören ruhu yitik
Zavallı fani.